

Slovenski dom

Štev. 158.

V Ljubljani, petek 14. julija 1939

Leto IV

Anglija odgovarja na nemške in italijanske zahteve ter priprave

Novi angleški preračun za vojsko in obrambo - 185 milijard dinarjev

London, 14. julija. o. Poslanska zbornica je včeraj popoldne z 206 proti 141 glasovom sprejela novi angleški državni preračun. Ta določa za prihodnje preračunsko leto milijardo 400 milijonov funtov sterlingov izdatkov (350 milijard din).

900 milijonov funtov tega preračuna bo vlada krila z rednimi državnimi dokodki, 500 milijonov funtov pa s posojili, katera bodo razpisali v primerem času.

Novi preračun določa od te vsote 738 milijonov funtov (185 milijard din) za državno obrambo in oborožitev.

Te številke predstavljajo doslej največji napred kakor države in kakoga ljudstva za zagotovitev lastne varnosti in za ohranitev miru na svetu. Anglija hoče s temi ogromnimi številkami pokazati napadalnim državam, kakšna je njena gospodarska sila in kolika je njena splošna pripravljenost.

Poleg tega velikanskega preračuna pripravljala Anglija še druge korake v dokaz, da je z vsemi sredstvi pripravljena braniti sebe in mir v Evropi. Tako bo 12.000 pomorskih rezervistov

Sestanek francoskega in angleškega vojnega ministra ter francoskega in angleškega generalnega štaba

Pariz, 14. jul. o. Po današnjih slovesnostih ob prazniku francoskega narodnega praznika bo pri predsedniku francoske vlade sestanek načelnikov generalnih štabov francoske in angleške vojske, mornarice in letalstva. Anglijo bodo zastopali vojni minister Hore Belisha, lord Gort, admiral Fount in general Newall. Francijo pa predsednik vlade in vojni minister Daladier, general Gamelin, Nogues, Guillemin ter admiral Darlan. Sestanek bo veljal bodočemu sodelovanju angleške in francoske pomorske vojske.

Angleško francosko posojilo za poljsko obrambo

London, 14. julija. o. Danes bodo zaključena finančna pogajanja med angleškimi, francoskimi in poljskimi zastopniki glede obrambnega posojila, ki ga bosta Francija in Anglija dali Poljski za izpolnitev njene obrambe. Poljska bi rada dobila 40 milijonov funtov sterlingov (10 milijard dinarjev), toda za zdaj so se sporazumeli, da bo prvo posojilo znašalo 17 milijonov funtov sterlingov (4 in pol milijarde din). Večino posojila bo Poljska porabila za nakup orožja in vojnega materiala v Angliji.

Genljiva slovesnost pri današnjih proslavah v Parizu: Francoski imperij odgovarja po radiu predsedniku Lebrunu

Pariz, 14. julija. Francija praznuje danes svoj največji narodni praznik s tako slovesnostjo, kakor še nikdar. Temu ni vzrok le 150 letnica republike, marveč še bolj današnji politični položaj sveta. Sprito tega položaja je posebno značilno, da je pri dopoldanskih vojaških paradah sodelovala tudi angleška vojska z zastopstvi vseh svojih enot.

Najzanimivejša točka pri današnjih slovesnostih v Parizu pa bo nedvomno naslednje: Predsednik republike Lebrun bo pri slovesnosti v gledališču Chailott imel govor, v katerem bo vse Francoze klical k slogi, sodelovanju in požrtvovalni pripravljenosti za obrambo Francije in njenega imperija v sedanjih dneh.

Na ta govor mu bo odgovorilo sedem državljanzov iz vseh koncev francoskega imperija po radiu. Zbrane množice v Parizu bodo poslušale neke predsednikov govor, marveč tudi odgovore in zagotovila svojih rojakov iz Francije, iz Afrike in iz kolonij.

Prvi bo predsedniku Lebrunu odgovoril Arabec iz Tunisa, za tem domačin iz Indokine, nato zamorec iz Senegala. Za temi tremi bo govoril kapetan največjega francoskega parnika Normandie, ki vozi te dni iz Amerike v Evropo. Ta bo govoril sredi Atlantskega morja. Iz evropske Francije bo do predsednika republike odgovarjali glavni modelir v neki livarni v Strassbourgu, Kammerer, delavec iz neke velike lyonske livarne Denis in pa kmet Petit-Siclet iz Rantona.

Vsi ti so bivši bojevniki, najzanimivejši med njimi je Kammerer iz Strassbourga, ki je star 60 let. Ob začetku svetovne vojne, ko je Alzacija bila pod Nemčijo, je Kammerer bil mobiliziran za nemško vojsko in bil takoj poslan v strelske jarkove. Toda ni mogel streljati na Francoze, saj se je sam žutil Francoza, kakor večina Alzčanov. Ni dal miru, dokler ni s petimi rojaki pobegnil v Holandijo in se tam priglasi francoskemu konzulu. Bil je nato poslan v Anglijo ter se čez čas znašel na francoskih tleh. Tam so ga kot specialista zaposlili v neki letalski tovarni in je tako pomagal pri boju za osvoboditev Alzacije.

poklicanih na vaje angleškega brodoma v avgustu in septembru. Te vaje bodo po številu sodelujočih ladij največje, kar jih pomeni človeška zgodovina. Ravno tako bo za avgust in september, ko v Evropi pričakujejo novega vojnega nemira, poklicanih večina rezervistov kopne vojske na manevre. Angleško vojno letalstvo bo v juliju in avgustu izvedlo več skupinskih poletov nad Francijo in nad severnim morjem. Pri vsakem poletu bo sodelovalo do 300 najrazličnejših letal.

Novo angleško stališče ob ruskem obotavljanju

Uradni vstop Rusije v „fronto miru“ ni nujno potreben

London, 14. julija. o. Zaradi zastoja v pogajanjih med Anglijo, Francijo in Sovjetsko Rusijo pravijo v angleških političnih krogih, da na vse zadnje ni potrebno, da bi se Rusija uradno pridružila fronti proti napadalcem, važno je, da sta v uradnih vojaški in obrambni zvezi Poljska in Turčija. Glavno sodelovanje Rusije bi bilo na vse zadnje lahko v tem, da bi pošiljala zvezi pomoč v surovinah in orožju.

Do tega stališča so Angleži prišli zaradi vse hujskega ruskega izsiljevanja in neodjenljivosti. Sovjetska Rusija mora pri pogajanjih popustiti ravno toliko, kakor sta njej popustili Anglija in

Hkratu s temi vojaškimi pripravami si prizadeva Anglija tudi, da bi s diplomatičnim posredovanjem pridobila Nemčijo in njenega voditelja za mirno in pravično ureditev vseh spornih evropskih vprašanj. Ni izključeno, da bi se ji to posrečilo, saj je kancelar Hitler zdaj, ko se je vrnil iz Anglije njegov vojaški zaupnik polkovnik von Schwerin, natančno poučen o stanju in pripravljenosti angleške vojske, letalstva in mornarice.

Francija. Angleška vlada ne more sprejeti ruskega mišljenja o tem, kaj naj bi bil posreden napad na Rusijo, ker bi boljševiki lahko določila o posrednem napadu izrabili v to, da bi se začeli mešati v notranje razmere baltičskih držav in Poljske. Za končni sporazum z Rusijo je potrebno dobiti tako besedilo, s katerim bo popolnoma obvarovana neodvisnost baltičskih držav, ruskih eses.

Če bo prišlo do načelnega sporazuma med Francijo, Anglijo in Rusijo, bodo potem v stopnjah pripravljali tudi vojaški sporazum. Za političnimi posveti naj bi takoj prišli tehnični in vojaški posveti, katerih bi se predvsem udeleževali ruski, poljski, turški in baltičski zastopniki.

Namen italijanskega uradnega obiska pri generalu Francu

Italija želi vojaškega zavezništva s Španijo

Pariz, 14. julija. o. O vsebini sestanka, ki sta ga pred dvema dnevi imela poglavar Španije general Franco in italijanski zunanji minister grof Ciano, poroča francoski tisk naslednje: Grof Ciano je generalu Francu sporočil zahteve, ki jih stavi Španiji Italija kot povračilo za pomoč v državljanski vojni. Te zahteve bi bile naslednje:

1. Španija naj dovoli Italiji urediti pomorska in letalska oporišča na svojem ozemlju, zlasti na Balearih, v Ceuti in v španskem Maroku.

2. Španija naj se obveže, da bo ob morebitni vojni Italiji dobavljala surovine, zlasti petrolej, baker, železo in pa živež.

3. Ob potrebi naj bi Španija Italiji pomagala tudi z vojskovanjem.

V zameno za te usluge bi Italija po svojih skupnjak izvedla notranjo organizacijo Španije po fašistiških načelih: totalitarna vlada s edino dovoljeno stranko, Falango.

Izjave samega generala Franca pred prihodom italijanskega zunanjega ministra in splošno razpoloženje v Španiji pa pričajo, da bi izbrpana in izmučena država, ki imora razen tega še Nemčiji pošiljati živež in olje v zameno za orožje, le težko sprejela take zahteve, ki zanjo pomenijo samo izgubo, razen tega pa bi uvedba fašistiškega režima takoj izzvala v Španiji notranje boje.

Vesti francoskega tiska:

Ozadje izgonov in selitve iz južne Tirolske

Pariz, 14. julija. o. Nekateri pariški jutranjki prinašajo zanimive vesti o ozadju izгона tujcev iz južne Tirolske in o nemško italijanskem sporazumu glede preselitve nemškega prebivalstva iz te pokrajine. Angleški in francoski državljani so po teh podatkih morali tako naglo zapustiti južno Tirolsko, da ne bi bili priča prehoda nemških vojaških oddelkov čez Brenner. Do zdaj sta prišli čez južno Tirolsko nemški divizion »Wuppertal« in »Westfalen«. Prva je šla na obalo proti francoski meji, drugo pa so prepeljali v Libijo.

Selitve nemškega prebivalstva iz južne Tirolske v Nemčijo ali južno Italijo, je bil sklenjen po nedavni vojaški pogodbi med Italijo in Nemčijo. Nemčija se je odločila za tako rešitev tega

vprašanja zaradi tega, da bi odstranila zadnje možnost, ki bi bila lahko Italijo odtrgala od Nemčije, saj je južna Tirolska zaradi vedno hujske narodno socialistične propagande, tudi zadnje čase predstavljala še vedno sporno točko med Italijo in Nemčijo.

Prvi se bodo morali iz južne Tirolske izseliti pravi nemški državljani, med katerimi je več hudih narodno socialističnih agitatorjev.

Francoski listi vedo povedati, da bo predsednik italijanske vlade Mussolini, sam v kratkem obiskal južno Tirolsko ter v več govorih razjasnil tamošnjemu ljudstvu, zakaj je bila preselitev potrebna.

Prevejana angleška propaganda v Nemčiji

zasiplje nemško ljudstvo z desetlisoči pism

Berlin, 14. julija. o. V nemških uradnih krogih vlada zadnje čase veliko ogorčenje zaradi posebne vrste angleške propagande.

V zadnjih tednih je Nemčija preplavljena s pismi ki se po zunanem videzu zde privatna pisma. Prihajajo s pošto iz Anglije, da bi hujskala nemški narod proti hitlerjevskemu vodstvu. V zadnjih dneh je prispelo veliko število teh pism. Nemška vlada je po svojih zaupnikih v Londonu ugotovila, da ta pisma pošilja neki Steven King-Hol, ki je v službi novoustanovljenega propagandnega oddelka v zunanjem ministertvu. Angleški zunanji minister lord Halifax ve osebno za ta pisma. Na ta način pooblaščen Steven King-Hol se obrača torej na dragega nemškega bralca ter mu sporoča, da je služil kot angleški pomorski častnik v kr. mornarici od leta 1906 do 1938. Pred tremi leti je začel z informativno službo, v kateri je zaposlenih sedaj že 40 ljudi. King-Hol pravi, da je njegova informativna služba javna ustanova, ki jo vodijo zasebne osebe in ki želi javnost informirati popolnoma neodvisno od vpliva dnevnega tiska. V daljših razlaganjih se King-Hol bavi s svojimi vojnimi doživljaji ter ugotavlja, da ve kakšna je vojna, ter želi mir, ako lahko ta mir lahko uživa pod enakimi pogoji. Zda se vprašujem, pravi King-Hol, ali bomo ohranili mir. V to zelo dvomom. Nato se avtor pisma na ogorčen način izraža o nesramni kršitvi Münchenskega sporazuma po nemški vladi, ter pravi, da so nemški voditelji kakor Ribbentrop, Göttele in Himmler nemogoči ljudje, s katerimi ni moč sklepati sporazume, ki bi jih držali.

Hitlerjeva beseda, pravi King-Hol, ima danes v Angliji zelo nizek tečaj, da si mogoče za Nemce zveni to zelo prozaično. Zato ni upanja, da bi Anglija dala Nemčiji kakršne koli koncesije, preden ne bo ponovno zaupala nemški besedi. Odstopiti kolonije potem, kar se je dogodilo v Pragi,

res ne bi pomenilo praktično vodenje politike. King-Hol trdi, da je nemška politika v mnogem nerazumljiva. Skušaj pripraviti nemške bralce, da se je v Angliji zelo resno razpravljalo o vrnitvi kolonij, dokler ni prišlo do ropa češkoslovaške. Nemška vlada trdi sedaj, da jo Anglija obkoljuje.

Pisec razpravlja nato o vprašanju možnosti uspeha v morebitni vojni ter straši bralce z Ameriko, blokado itd. Svetuje Nemčiji, naj se uči od Angležev v zunanji politiki ter nadaljuje: »Res je, da so Italijani vaši zavezniki. Toda Italijani se sami mučijo s surovinami in nimajo nobene odporne sile. In končno, kaj bi se zgodilo po končani vojni? Sklenjen bo mir, napram kateremu bo versajska pogodba prava otroška igranka. Končna odločitev je v vaših rokah. Vaš führer in ne moj stari ministrski predsednik bo oni, ki bo dal signal za napad, ko bodo porušeni vsi mostovi. Odkriti vam moram priznati ter se to tudi bojim, da sta Göttele in Ribbentrop zatajila führerju važne informacije.«

Pismo se konča s pozivom, naj nemški čitalec »samostojno« premisli vsebino pisma ter ga nato pokaže prijateljem ter o njegovi vsebini z njim razpravlja, nato pa pošlje King-Holu osebne pripombe.

Huda avt na Bledu ka nesreča

Bled, 14. julija.

Snoči se je pred hotelom »Toplice« na Bledu dogodila huda prometna nesreča. Na Bledu je sedaj sezona na višku in je seveda Bled prepoln tujih in domačih motornih vozil. Znano je, da je pred tem hotelom cesta preozka in da je vožnja tod zmeraj nevarna. Avtomobilisti pa ravno

Vesti 14. julija

V Nemčiji vlada veliko razburjenje zaradi propagandnih pism, ki prihajajo dan za dnem v veliki množini iz Anglije. Pošilja jih propagandni oddelki zunanjega ministertva in v njih pojasnjuje nemškemu prebivalstvu pravo današnje stanje v Evropi ter ga vabi, naj se upre. Pripravam za vojno. Nemški uradni krogi ta pisma označujejo kot nezaslišano izzivanje.

Italijanski listi hudo napadajo Francijo zaradi njene ravnanja s prebivalstvom v Siriji in zaradi odstopa Aleksandrette.

Italijanski zunanji minister grof Ciano je španskega državnega poglavarja Franca povabil, naj bi septembra obiskal Rim in se tam sestal z Mussolinijem. Ni znano ali bo general Franco vabilo sprejel.

Pri današnjih proslavah v Franciji bo prvič delirala pri paradi tudi slovita tujeska legija s svojo nič manj slovito godbo.

Švicarska vlada je zapovedala obvezne strelske vaje za vse moške od 40 do 48 let. Drugi moški so dobili zapoved že prej.

Angleško-japonska pogajanja za ureditev raznih vprašanj na Daljnem vzhodu se bodo začela že v ponedeljek.

S hudo gonjo proti Slovakom je spet začel madžarski tisk, ki pravi, kako Slovaki zatirajo madžarsko manjšino, ki je v resnici dobila na Slovaškem vse politične in kulturne pravice. Nekateri razlagajo te napade kot pripravo za morebitno novo delitev Slovaške med Nemčijo in Madžarsko.

Vesti o prihodu 1200 mož nemške legije Condor v Gdansk, ki se je bojevala v Španiji, potrjujejo današnji londonski listi.

Angleški zunanji minister lord Halifax je dal svoje posveto in hišo v Doncasterju na razpolago državi, da tam lahko uredi obširna zavetišča za otroke, ki bi jih ob morebitni vojni morali poslati iz mest na varno.

Pet ur sta visela ob 76 m visokem stolpu na newyorskem svetovni razstavi dva padalca, ki sta se spustila s stolpa, a se jima je v višini 40 m padalo ujelo. Rešili so ju šele čez 5 ur gasilci — vpriča ogromne množice ljudstva, kateri so podjetni izkoriščevalci takoj začeli prodajati sedeže po dva dolarja.

Predsednik Združenih držav Roosevelt hoče za vsako ceno iziliti od senata odločitev ali naj pride njegov zakonski načrt o spremembi nevtiralnosti v razpravo pred parlamentarnimi počinčami ali pa še v jeseni, ko bo že malo pozno.

Vladna kriza na Holandskem še vedno traja ter dosedajni predsednik Colijn noče sestaviti nove vlade, kakor mu je naročila kraljica.

Veliki jesenski manevri nemške vojske bodo letos ob Labi ter v sudetskih pokrajinah. Vodil jih bo vrhovni poveljnik general Brauchitsch.

Trdnjavska dela ob zahodni nemški meji, v takoj imenovani Ziegfriedovi črti bodo v kratkem končana, vedo povedati nemški listi. Državnem proračunu ter pravi, da so ogromni izdatki za državno obrambo samo odgovor na nemške ukrepe in priprave.

Japonska zahteva kot pogoj za pogajanja z Anglijo, naj Angleži prenehajo z vso pomočjo Kitajcem, priznajo novo stanje na Kitajskem ter začno sodelovati z Japonsko na Daljnem vzhodu.

Italijanska vlada je sporočila francoski vladi, da ne priznava odstopitve Aleksandrette Turčiji, češ da ta odstopitev nasprotuje mirovnim pogodbam ter določilom Zveze narodov glede mandatov. To sporočilo je v Franciji vzbudilo presenečenje, saj Italija sama že davno več ne priznava mirovnih pogodb in je izvedla ali odobrila nekatere politične spremembe v Evropi, ki tudi nasprotujejo pogodbam.

O novih demonstracijah proti Angležem poročajo iz raznih mest, ki so pod oblastjo Japoncev. Posebno špansko vojaško odposlanstvo bo na zahtevo Italije in Nemčije odpotovalo v Rim in Berlin.

Poveljstvo angleškega letalstva bo v kratkem poslalo v Gdinko več bombnikov na ladji nosilki. Bombniki bodo potem izvedli nad poljskim ozemljem nekaj poletov.

Šport v zadnji minuti

V Deauvilleju se bodo 28., 29. in 30. julija, prav takrat, ko bodo v Zagrebu igrali naši in nemški teniški igralci finalno tekmo v evropskem pasu tekmovalja za Davisov pokal, pomerili angleški in francoski teniški igralci — parlamentarci. V angleški ekipi bo med drugimi tudi bivši angleški zunanji minister sir Anthony Eden. V angleški ekipi bo tudi ženska, in sicer miss Talma Cazalet. Igrali bodo še tile diplomatski odličniki: sir Samuel Hoare, lord Illife, Kenneth Lindsay, Hamilton Kerr ter Cazalet, brat miss Talme Cazaletove. Kapitana moštev sta: za Veliko Britanijo g. Cazalet, za Francijo pa g. Beranger. Sodil bo Jean Foucault, generalni komisar pa bo Raymond Rodet. To tekmovalje nosi naziv »Coupe Rodet«. Letošnjo zimo so bila pravila in določila nekoliko izpremenjena ter izpopolnjena po zaslugi Georgea Thoméja. Za favorita na tem diplomatskem turnirju velja Tixier Vignancourt, nekateri pa pravijo, da bi utegnil zmagati tudi Pierre Beranger. Končno pa sta med diplomati tudi dva druga zelo dobra teniška igralca, to sta senator du Faetay ter senator de Beaumont. Zelo verjetno je, da bo prihodnje leto prišlo do povračilnega diplomatskega turnirja, ki ga bodo diplomati najbrž ponovili v Brightonu na Angleškem. Takle nekrvavi in nezlobni boji med diplomati je vsekakor prav simpatičen!

v tem delu neusmiljeno brze z nedovoljeno hitrostjo.

Težko moderno vozilo je tako snoči pred samim hotelom povozilo gosta — Madžara, ki je obležal s polomljenimi udi in zbito glavo. Njegovo stanje je resno.

Nesreča je posledica neurejenih prometnih razmer v enem največjih naših tujkoprometnih krajev. Ceste se sicer obnavljajo, toda avtomobilisti se le malo ozirajo na vse številne ovire in predpise. Še čudno, da je nesreč tako malo!

Ljubljana od včeraj do danes

Redko zdaj že srečam v Ljubljani človeka z bledim obrazom. Staro in mlado postaja pomaloma rjavo, saj se poletno sonce človeka prime zdaj, če se je količkaj pomudil čez dan na prostem. Kdor pa ima časa dovolj, da se dan za dnem lahko podaja kopal, je pa zarjavel že kakor pravi Malajec. Ta, rjava barva, je dandanašnji hudo v časteh, lepa se zdi; kje so že časi, ko so naši predniki in prednice, čim so iz sence stopili na sonce, odprli sončnike, da jih sonce ne bi oparilo in jim vzelo bele barve, ki je takrat veljala za edino spodobno? Časi se menjavajo, pa ljudje in nazoni tudi z njimi. Modernemu človeku je pogosto všeč to, kar starejšemu rodu ni bilo, rad pohvali marsikdaj stvar, ki jo je bil stari grajal. Koliko reči se je na svetu sčasoma spremenilo.

Vroče vreme se kar lepo še drži. Včeraj je bilo prav pošteno gorko in sonce je lepo sijalo do poznega popoldneva. Takrat pa so se na zahodu kar lepo nanaglomali začeli kopičiti črni oblaki, ki niso napovedovali ničesar dobrega. Kako majhna in malenkostna je prav za prav zdaj poletni skrb meščana, da se vreme nagelne ne bi sprevrglo, v primeri s skrbjo, ki guba čelo kmetu, ko se ozira v oblačne grmade. Prav dobro ve, da oblaki poleti nosijo točo in pogubo za žitna polja. Včeraj je bilo skoraj pričakovati, da bo prišlo do nevihte, celo nekaj kapljic se je vsulo izpod neba. Pa se je že odnekod vzel neki veter, ki je urno razgnal oblake ter ujasnil nebo.

Še o tomboli

Zadeva s tombolo v nekem kraju Slovenije, o kateri smo dvakrat pisali, bo kmalu pojasnjena. Motorno kolo, glavni dobiček, bo odbrzal prvi kupec srečke, ker ima vse dokaze, da srečke ni nikomur podaril ali odstopil, marveč je služkinji, ki je imela tudi svoje srečke, naročil, naj gleda številke še za njegovo. Kako je stvar tekla naprej, ni važno, glavno je, da se pojasni to. Po vseh postavah gre kolo tistemu, ki ima do njega pravico in to pravico dokazuje; s tem bo stvar za vse najlepše zaključena.

Pod avtomobil je prišla

Včeraj so bili reševalci poklicani na Šmartinsko cesto — javno. Pod viaduktom se je peljala s kolesom šestnajstletna Marija Hladnikova iz Domžal. Nasproti pa ji je privozil tovorni avtomobil. Deklica je po nesreči zadela obenj, padla ter se precej občutno poškodovala, tako da so jo reševalci morali odpeljati v ljubljansko bolnišnico.

Včeraj popoldne so morali odriniti tudi na Drenikov vrh, kjer je padla Marija Javornik ter si zlomila nogo.

S kolesom se je peljala po cesti, ki drži proti Kamniku, dijakinja Ivanka Verglezova. Izgubila pa je trenutno oblast nad svojim vozilom, zaneslo jo je in že se je zaletela s kolesom v voz, ki ji je bil pripeljal nasproti. Pri tem karambolu je dobila precejšnje poškodbe.

Na njeni sta delala mož in žena, posestnika iz Moravje pri Sv. Križu. Mož pa je med delom zamahnil tako nerodno, da je z motiko udaril svojo ženo Marijo Logar po glavi. Logarjeva je dobila težjo poškodbo, tako da se je morala zateči po zdravniško pomoč.

V bolnišnico je bil pripeljan tudi Peter Ovčak, voznik z Jezerskega. Ovčaku se je pri delu primečila nesreča, zlomil si je nogo.

Opeka je padla s stavbe na glavo delavcu pri drugi sekciji državnih železnic v Ljubljani, Kostanjevci Ignacij.

Konj je brenil v nogo žrebčarja Kržičar Janeza, ki je uslužben pri državni žrebčarni v Ponovičah.

Nocoj bo zadnji večer mednarodnih rokoborb

Mednarodne rokoborbe so se v Ljubljani letos pričele ob zelo zmernejem zanimanju občinstva. Marsikdo si je dejal, da so ga prireditelji tokrat temeljito polomili, ker so si za nastope izbrali čas, ki ni prav nič primeren, saj vročina ljudi od obiska odvrača. Prva dva večera je bila dvorana kina Uniona res nekoliko šibko zasedena, zato pa je bila vse naslednje dneve od večera do večera boljše. Vse si je hitelo ogledat te rokoborbe. Pokazalo se je, da so rokoborci kalkulirali celo popolnoma pametno: uganili so pravo konstelacijo. Zdjaj poleti v Ljubljani prireditve nimamo, gledališči ne delujeta, koncertov ni, plesnih večerov tudi ne. Večeri pa so dolgi, pozno v noč je vroče, da se človeku kar ne da tako hitro spat. Tudi sicer v mestu vlada precejšnje mrtvilo. Če se le kje zgodi kaj količkaj omembe vrednega, se neverjetno hitro razve okrog po mestu. Tisti, ki so bili na rokoborbah prve večere, so pripovedovali drugim, ti pa spet svojim znancem in prijateljem, in drug za drugim so se ljudje odločali, da si bodo šli o priliki ogledat ta »spas«. Marsikdo, ki je bil na rokoborbah en večer, je sklenil, da bo šel še na drugo, in zamikalo ga je, pa je prišel še tretjič. Dvorana je bila vsak dan boljše obiskana, rokoborci pa bodo iz Ljubljane prav gotovo odnesli čeden zaslužek.

Zanimiv je pogled na občinstvo v dvorani. Značilno je, da je vsak večer prisotnih mnogo žensk, skoraj bi dejali, da po obisku prav nič ne zaostajajo za moškimi. Ljudje z napeto pozornostjo spremljajo potek posameznih bojev. Ta rokoborec jim je pri sreči, onega spet kaj neradi obisajo z milostjo. Vsakega, ki poskuša biti surov, ostro zavračajo z življenjem in z ogorčenimi vzkliki. Temu zmagovalcu ploskajo, pri drugem pa spet ostanejo popolnoma hladni, dočim živahno ploskajo premaganu. Včasih se slišijo prav originalne domislisce, tako da se dovtipu, ki ga kdo izreče malo glasneje, od srca zasmeje vsa dvorana. Prav zabavno je na teh večerih, ker včasih kdo v svoji pravični vnemi in zaverovanosti tako zanese, da zine kakšno preveč resno in za plačilo dobi smeh ali pa grajo iz dvorane.

Snoči je bil večer samih odločilnih borb: štiri so bile na programu. V prvi borbi sta se srečala Janež, amaterski rokoborski prvak Jugoslavije v srednjeveški kategoriji, ter prvak Slovaške Hana. Hana je bil nekoliko težji, sicer rutiniranejši, telesno pa manj okreten. Borba je bila zelo živahna ter sta bila oba borce med bojem večkrat prav blizu poraza. Končno pa je Janež, na čigar strani so tudi bile simpatije občinstva, v 15. minuti in 17. sekundi položil Hano na hrbet. Kot drugi par sta nastopila Ljubljancin Šotler in Čeh Mrna. Samo po sebi se razume, da je občinstvo pridno podžigalo Šotlerja in neprestano so se slišali vzkliki »Janež, drži se, primi ga, stisni, ne daj se« in podobno. Šotler se je držal še dokaj dobro, seveda pa ni mogel biti kos telesno mnogo močnejšemu, mnogo težjemu ter tudi mnogo rutiniranejšemu Mrni, ki je zmagal v 10. minuti in 44. sekundi. V tretji tekmi sta nastopila Italijan Nino Equatore in simpatični, močni Poljak Pirnacki. Dolgo se je zdelo, da utegne zmagati celo Poljak, ki je bil že večkrat prav blizu zmage, proti koncu pa ga je Italijan sunil v glavo, povrhu se je z glavo še nerodno udaril ob tla, da je za hip izgubil pristopno duha, in to je zadostovalo: Equatore ga je v hipu dvignil ter položil na hrbet. Zmagal je v 10. minuti in 50. sekundi. Kako močno pa je bil Pirnacki priljubljen pri občinstvu, najbolj dokazuje dejstvo, da je dvorana Equatoreja kot zmagovalca izžvižgala — le redko kje so tesnilne roke v znak priznanja —, medtem ko je burno pozdravila ter dolgo ploskala Pirnackemu. To je menda Equatoreja toliko razsrdilo in spravilo v slepo jezo, da si je dovolil nesposobno gesto. Poljak Pirnacki mu je dvakrat pomolil roko, Equatore pa jo je namenoma prezl. Seveda je ta res nesposobna gesta vzbudila v dvorani ogorčenje in upravičeno burne proteste. Ne bi bilo napak, če bi Equatoreja vodstvo opozorilo, naj vsaj na odru postopa, kakor se poštenemu in odkritemu borcu spodobi, brez jeze in togote.

Največje zanimanje je seveda na snočnjem rokoborskem večeru vladalo za srečanje med jugoslovanskim prvacom Perom Kopom ter med znanim črncom Alijem ben Abduljem, ki je bil zadnje dni postal ena najbolj znamenitih in popularnih osebnosti na ljubljanskih ulicah. Zamorec Ali ben Abdul je bil pri občinstvu zlasti na glasu zaradi svojega specialnega, »smrtonosnega« prijema, tako imenovanega »amerikanske kravatice«. Veljalo je, da kdor pride v to »kravatice«, katere izvedbo zamorec omogočata njegovi izredno dolgi roki, — že lahko bo pred. Spočetka sta se oba borce, Kop in Ali ben Abdul, držala približno enako; Kop je delal s pezo in s premišljenostjo, zamorec pa z gibčnostjo in spontanostjo. Zdelo pa se je kljub vsemu, da ima Kop v boju mnogo več iniciative kakor zamorec, ki je nekajkrat prišel že v prav hude stiske. Dostikrat je Kopa nastavljal salabsko zvitke zanke, vsi so že mislili, da ga bo ujel, toda Kop se je znal »amerikanski kravatice« vselej spretno izogniti. Nazadnje pa se je ujel vanjo. Kar videlo se je, kako so Kopa že pohajale pod strašnim prijemom moči. Ljudje so že kar na glas govorili, da je zdaj po njem. Toda ni se dal; z zadnjimi močmi se je dvakrat trikrat z zamorcem vred prevrnil po tleh, in končno mu je uspelo. Privlekel se je do outh — in oba borce sta morala nazaj v sredo. Tod sta se že dolgo časa otepevala. Zamorec je postal zdaj ofenzivnejši, s tem pa je tudi Kopa pripravil do ognjevitosti. Jugoslovanski prvak se ni dal ugnati v kozji rog. Nenadoma, nihče ni pričakoval, je s premetom zamorca prekotil — in že je zamorec, ki je tudi že bil hudo utrujen (sopel je kakor pravi kovačji meh) — oblašal na hrbtu. In tedaj je sodnikova piščalka odzvižgala konec in Kopovo zmago. Pero Kop je zmagal po 47 minutah in 4 sekundah borbe. Dvorana je njegovo zmago seveda sprejela s frenetičnim navdušenjem, tako da sodnik — razglasilec dolgo časa sploh ni mogel priti do besede. Pa tudi zamorec je občinstvo bogato nagradilo s ploskanjem, saj je prav simpatičen dečko.

Zlata maša konzist. svetnika župnika g. A. Vetrnika

Celje, 14. julija.

Malokateri duhovnik dočaka tako visok jubilej, kakor ga je dočakal naš jubilar g. konzistorialni svetnik, župnik Vetrnik v Zalcu. Saj je 50 let neprestanega napornega dela v vinogradu Gospodovem res tako visoka številka, da jo le malo kdo doseže. Šestnajst jih je bilo tisto leto posvečenih, na zadnjem mestu v imeniku takratnih ordinandov pa stoji g. Vetrnik, ki je vse svoje tovaršice preživel.

Upravičeno smo se veselili tega visokega jubileja, pa tudi sam se ga je veselil in je zanj iz srca hvaležen Bogu, saj je napisal na zlatomašne podobice: »S čim naj povrnem Gospodu za vse? Kelih zvečanja bom vzel in hvalil ime Gospodovo.« In končno smo ga dočakali.

Na predvečer je žalska občina priredila g. jubilaru bakljado in podoknico. Pevski zbor pod vodstvom organista g. Franja Rizmala je odpel nekaj pesmi. Tudi železničarska godba iz Celja je odigrala nekaj lepih skladb. Sodelovala pa so vsa društva brez oziroma na politično naziranje. Tako ganljivo je bilo, ko se je vsa žalska farna družina zbrala okrog svojega očeta, ki bo letos tudi obhajal 25. letnico vzornega župnikovanja v Zalcu. V imenu občine je jubilaru čestital g. župan Ivan Vizovšek (in zastopniki društva). Katoliško prosvetno društvo ga je ob tej priliki imenovalo za svojega častnega predsednika.

V torek, na jubilejni dan, se je zbralo v Zalcu toliko ljudi kakor še menda nikdar. Nad 50 duhovnih sobratov ga je prišlo počastiti in mu čestitati od vseh strani. V sprejemu k oltarju so ga spremljala vsa katoliška in druga društva, župan g. Vizovšek z občinskim odborom in duhovščina. Pred cerkvijo se deklamirali dečki in deklice v narodnih savinskih nošah, zastopnica Marijine družbe, zastopnik Kat. prosv. društva in fantovskega odseka. Po vstopu v nabito polno cerkev je stopil med izbranim peljem na koro na prižnico g. stolni prošt in apost. protonotar dr. Maksimiljan Vrabec, ki je prebral pohvalno pismo prevzvišene lavantinskega nadpastirja in poudaril za sluge jubilara za versko življenje na vseh župnijah. Nato je g. jubilar imel slovesno sv. mašo.

Gospod jubilar je kljub visoki starosti — 75 let — in kljub 50 letom težavnega duševnopolstirkega dela še duševno in telesno svež ter veselega značaja. Ob jubileju mu želimo, da bi ga Bog še dolgo let ohranil veselega in čilnega žalski župniji.

Kongres Kristusa Kralja

ALI STE ŽE VNOVČILI POSLANE BONE ZA KONGRES KRISTUSA KRALJA

VELIK KONCERT SLOVENSKE NABOŽNE PESMI!

V času kongresa bo v četrtek, dne 27. julija ob 20.30 v cerkvi oo. frančiškanov v Ljubljani velik koncert slovenske nabožne pesmi. Spored koncert je:

1. Premrl: Predgra (orgle). — 2. Premrl: Kristus Kralj. — 3. Dr. Kimovec: Ti Kralj si, Jesus. — 4. Hladnik: Je mrak končan. — 5. Sattner: Pred obhajilom. — 6. Foerster: Knezi rajski. — 7. Rihar: Sveti Križ. — 8. Koporec: Prolog (orgle). — 9. Kastelie-Hubad: Ave, presvita Marija. — 10. Gallus: Viri saneti. — 11. Dr. Dolinar: Luč življenja. — 12. Kimovec: Sine fine (orgle). 13. Premrl: Offertorium. — 14. Koporec: In nomine Jesu.

Na koncertu sodeluje mešani zbor glasbenega društva »Ljubljane« in prof. Rančigaj. — Zbor vodi Srečko Koporec. Programe, ki bodo dovoljevali vstop na koncert, dobite v pisarni Pax et Bonum, Frančiškanska pasaža.

Nocoj bodo mednarodne rokoborbe v dvorani kina Uniona zaključene. Na tem zadnjem večeru so spet na programu same odločilne borbe, ki obetajo prav zanimiva srečanja. Največje zanimanje pa seveda vlada za odločilno borbo, v kateri se bosta pomerila Jugoslovanci Kop in italijanski mojstrski rokoborec Nino Equatore. Prav gotovo bo ta zadnji večer mednarodnih rokoborb v dvorani kina Uniona privabil rekordno število ljubljanskega občinstva. To srečanje obeta v resnici biti izredno napeto in zanimivo, saj sta oba borce izredno dobra.

Mariborska kolesa izginjajo na Hrvaško

Maribor, 13. julija.

Menda se ne dogaja nikjer toliko tatvin koles, kakor v Mariboru. Ne mine dan, da ni na policiji po več prijav zaradi takšnih tatvin. Kljub temu, da so zadnje čase orožniki na deželi začeli z vso vno mno zasledovati tatove, ki prihajajo v Maribor kolesa krast ter so imeli pri tem že zelo lepe uspehe, ker so razkrinkali nekaj dobro organiziranih tatinskih tolpe, so se zadnje čase začele tovrstne tatvine še množiti. Pri tem pa so bila vsa poizvedovanja mariborske policije in po-deželskih orožniških postaj zaman. Niso in niso mogli priti na sied tatovom, daši je bilo več kot gotovo, da jih vse vrši ena in ista tolpa. Tatvine so se zadnje čase dogajale namreč tako, da je v enem dnevu izginilo na mah več koles, potem je bil nekaj dni mir, nato pa se je igra znova ponovila. Iz tega so sklepali, da pride v Maribor vedno več tatov skupaj od nekod z dežele, vsak potem ukrade svoje kolo in se odpeljejo s plonom spet domov. Danes zjutraj pa je naključje razkrinkalo to zagonetno ter se je pokazalo, da so šla zadnje čase skoraj vsa v Mariboru ukradena kolesa na Hrvaško. Iz okolice Belovara je prihajala večkrat na teden v Maribor tolpa kolesarskih tatov. Pripeljali so se z vlakom, vračali pa so se vsak na svojem kolesu, katere so v mestu pokradli. Doma so potem kolesa prodajali po vsej belovarski okolici. Razkritje te nevarne tatinske tolpe se je izvršilo na sledeč način:

Danes zjutraj je prišel na kolesu v Maribor železniški delavec Ivan Vornik iz Laznice. Imel je opravke na glavni pošti, pa je za ta čas shranil kolo v veži poštnega poslopja. Ko se je čez nekaj minut vračal po kolo, je presenečen opazil, da ga že drži v rokah tuj mož; prav ko se je tujec spravljal na kolo, je Vornik planil proti njemu ter ga prijel. Mož se je skušal z vsemi silami ubraniti trdega prijema, da bi pobegnil, usoda pa mu ni bila mila, ker je prav tedaj prišel mimo policijski stražnik, ki je tata aretiral. Na policiji se je izkazalo, da so dobili v roke že nešteto predkaznovanega Ivana Orbana iz Belovara na Hrvaškem. Orban je organiziral družbo, ki se je specializirala na tatvine koles. Da pa ne bi v domačem kraju vzbujali s tatvinami preveč pozornosti, so se vozili v Maribor, kjer so jih kradli ter spravljali nato v Belovar.

„Oživilni“ mrtvec v Slovenski Bistrici

Maribor, 12. julija.

V Slovenski Bistrici se je pripetil dogodek, ki je spravil vse mesto v razburjenje ter o njem se danes govore meščani in okoličani. Bliskovito se je namreč raznesla po mestu novica, da je oživela ženska, ki je mrtva ležala na odru. Ta dogodek se je pripetil v stanovanju delavca Pučnika, kateremu je tistega dne umrla njegova žena Marija, 50-letna žena je že dalje časa bolela ter je dobivala hude napade. V ponedeljek je bil bolezenski napad tako močan, da so morali poslati po zdravnika, ki je dal bolnici injekcije, domače pa je pomiril, da se še ni batj najhujšega. Bolnica pa je potem umrla. Čez nekaj ur so prišle sosedice, ki so truplo umile ter ga preoblekle v mrtvaško oblečilo. Že pri oblečenju so ženske ugotovile, da je truplo že otrplo, kar je nedvomen dokaz smrti. Pokojnico so položili v krsto ter jo dali na mrtvaški oder, katerega so okrasili s cvetjem in venci ter okrog njega prižgali sveče. V hišo so prihajali sosedje in znanci kropiti mrtlico in moliti. Nabralo se je polna hiša ljudi, ko se je naenkrat pripetil pojav, ki je vse močno razburil. Pokojnica je ležala na odru v krsti s sklenjenimi rokami na prsih. Tedajci pa so prsti popustili in roki sta omahnilo ob krsti navzdol. Hoteli so ju zopet skleniti, pa so videli, da sta čisto voljni in mehki. Potem so poskusili tudi druge ude, pa tudi ti niso bili več otrpjeni, temveč gibki, kakor pri živem človeku. Ljudje so bili prepričani, da žena ni mrtva, tembolj, ker se je nekaterim zazdelo, da se povrača spet toplota v mrzlo telo. Naglo so ženo dvignili iz krste ter jo položili v posteljo, krsto z odrom, svečami in cvetjem vred pa so spravili iz sobe, da se ne bi zgostila, če se prebudi. Začeli so jo nato drgniti s kisom, ker pa to ni pomagalo, pa so jo nasvetu nekega sosedja prinesli ilovice ter z njo obložili ležalo. Vendar vsa ta sredstva niso pomagala ničesar. Telo je naenkrat začelo zopet postajati trdo, odrevenelo in mrtvaško mrlo in zopet so ga položili nazaj v krsto in na mrtvaški oder. Med ljudmi pa je sedaj veliko ugibanje, ali je pokojnica res bila samo tako globoko nezvesta na ter se je za hip telo začelo prebujati iz te trde omedlevice, preden je življenje v njem za vedno zaspalo.

Finalne borbe v mednarodni rokoborski tekmi

Nagradna borba »handicap« za 600 din Mrna proti Šotler in Kirlov. Mrna se je obvezal, premagati oba rokoborce v 15 minutah, sicer mora plačati vsakemu nagrado 300 din. — Odločilna borba Kop: Pirnacki in odločilna borba Ali ben Abdul: Equatore.

Ob 21. uri v dvorani kina Union

Skrivnost smrtne megle

Detektiv je to noč spal nemirno. Prav do sanj so mu sledili dogodki preteklega dne. Ko je zjutraj ob Samu stopal skozi rosnna polja in travnike proti delavnici, je bil videti bolj zbit in utrujen kakor prejšnji večer. Neskončno dolgo so bile danes ure ob stroju. Vročina se je zdela še neznošnejša kot včeraj, a ropot glasnejši in mučnejši.

Bile so že skoro zadnje ure dela, Devorny se je zaradi izčrpanosti še komaj držal pokonci, ko ga je nenadoma kot kak električni sunek spreletelo po utrujenem telesu.

Ob njem je stala molče in ga opazovala neka ženska. Kar mu je na njej najbolj udarjalo v oči, je bil rjav usnjat jopič, toda Devornyjeve oči so obvisle le na svetlih kodrih, ki so ji padali globoko na tilnik.

To je bila torej tista — plavalasa ženska! Nevarnost! Devorny ni čutil nobene trudnosti več. Korajžno je uprl svoj pogled na njen široki, pa vendar ne lepi obraz. Nekaj sekund so se njune oči srečavale, nato pa se je obrnil Devorny spet k svojemu delu. Da! To je bila nevarnost, prav gotovo nevarnost, če je človek pregloboko gledal v te brezdane oči, v te oči, ki so na tako zagoneten način obljubljale vse, pa vendar spet ničesar... Kaj je morda »neznani prijatelj« tako zamislil svoj nasvet? Bržkone ne, toda končno — kaj bi bilo potem tako nemogoče? Trije kriminalni uradniki so bili mrtvi in niso mogli pripovedovati, katere skrivnosti so odkrili in na kateri način so se jih polastili. Toda niso mogli pripovedovati, kako je bilo mogoče, da so zločinci vsakokrat takoj in pravočasno izvedeli za pretečo nevarnost... Kaj, če morda res niso mogli vsi trije mimo te ženske?

»Saj vendar samo fantaziram,« je Devorny pretrgal tok svojih misli. Pogledal je navzgor. Mesto, kjer je še ravnokar stala ženska s svojimi očmi, je bilo prazno. In takoj so se detektivu zazdela njegova ugibanja zelo smešna.

»Kaj naj bi bila?« je sedaj hladno in trezno mislil, kakor misli človek zjutraj, ko se prebudi iz mučnih sanj. »Morda kakšen ženski inženjer, ki je vtaknil enkrat svoj nos v oddelek, kjer nima kaj iskati. Sicer pa pri ženski to ni nič čudnega.«

Naslednje dni se je ponovilo isto. Redno se je proti večeru prikazala plavalasa ženska z usnjatim sukničem, redno je stala deset ali petnajst minut koderkoli v njegovi bližini in ga nepremično gledala. Sprva je Devornyja mučila bojazen, da je kakorkoli prišla na sled njegovim nameram in načrtom, toda kmalu je spoznal, da je njeno zanimanje veljalo njemu kot moškemu.

Končno se zanjo sploh ni več zmenil. Saj je bilo toliko drugih važnejših reči! Tako je bila na primer v sosednjem prostoru velika skupina električnih motorjev. Vsakokrat, kadar je šel mimo teh velikanskih strojev, se je spraševal, kakšnem cilju bi mogli vendar služiti. Nenehno, ponoči in podnevi so se sukala kolesa, se vrteli jermeni in se zajedali zobci drug v drugega. Čemu? Njegovo tehnično znanje je zadostovalo, da je spoznal, da storjeno delo strojev ni bilo v nobenem razmerju s porabljenimi množinami energije. Tukaj mora nadaljevati s svojimi preiskovanji, to je bilo jasno. Toda kako?

Bilo je popolnoma nemogoče muditi se v onem prostoru dalj časa, ne da bi vzbudil pozornost. Preostala je prav za prav edina možnost, da bi dele strojev neopazno fotografiral, plošče pa oddal strokovniaku v preisojo. Fotografski

aparati bi moral biti zelo majhen, silno majhen, pa kljub temu bi morale biti slike izredno ostre in sposobne za povečave. Zeljno je Devorny mislil na svoj aparat, ki je dobro zavarovan počival v pisalni mizi v New Yorku. Ta aparat, čigar leča se je točno vtaknila v gumnico, je bil kot nalašč. Devorny ni imel niti denarja niti možnosti, da bi si tukaj nabavil le približno tako pripravnega...

Kaj naj stori?

Ta večer se Devorny ni udeležil urice klepetanja z očetom Samom in Marion, čeprav mu je postala že ljuba navada. V svoji sobici je ob »večni razsvetljavi« sedel pri železniških in letalskih vozniških redih ter tuhtal in računal. Ko je sveča zadnjikrat zaplapolala in ugasnila, je bil njegov sklep gotov: čeprav je še tako nevarno, se mora peljati v New York in prinesiti svoj aparat. Rano v nedeljo bo odpotoval — njegov tedenski zaslužek je ravno zadostoval za vozno karto — in proti večeru bo že v New Yorku. V njegovi pisalni mizi se je nahajal večji denarni znesek — in z letalom se bo mogel še pravočasno v ponedeljek tik pred začetkom dela »pet najti tukaj... Nihče v tovarni ne bo opazil njegove odsotnosti. A oče Sam bo moral pač misliti, da je odšel na daljši izlet. To ne bo sumljivo, saj so drugi izostajali dostikrat po vso noč.

Dva dneva sta minula, ne da bi se kaj posebnega zgodilo. V petek pa se je pojavila nepredvidena težkoča: oče Sam in Marion sta delala načrte za nedeljski izlet in on bi se ga moral samo po sebi razumljivo udeležiti. Dolge minute se je Devorny bojeval s skušnjavo, da bi svoj načrt premaknil za en teden. Težko bo šlo, da bi obema prijateljskoma odrek... ne. Na noben način ne sme brezmiselno zabiti tukaj sedem dni: prvič bi bilo to v celoti proti njegovemu obvezam, drugič pa je vendar z vsakim dnem fasa nevarnost, da ga odkrijejo.

Od tu in tam

Sijajna slavnost v proslavo godovnega dne kralja Petra so priredili Bokelji iz Budve in bližnjih krajev pred kraljevim dvorcem v Miločer. Razne organizacije, skavti in domačini v narodnih nošah so krenili z razsvetljenimi ladjami iz budvanskega pristanišča pred Miločer. Ističasno so pokali topi, a z bližnjega hriba so metali rakete, na morju pa je bil velik ognjemet. Zbrani manifestantje so navdušeno vzklicali kraljevskemu domu, mlademu kralju ter kraljici Mariji.

Za 206 milijonov dinarjev so bili v aprilu in maju državni dohodki večji kakor pa izdatki. Vseh dohodkov je imela državna blagajna v imenovanih mesecih 1845 milijonov ali 320 milijonov manj, kakor je predvideval preračun. Izdatkov je bilo 1639 milijonov ali 519 milijonov manj, kakor pa jih je dopuščal preračun. Tako je torej blagajna razpolagala 1. junija z 206 milj. din.

Mešana italijansko-jugoslovanska trgovinska komisija se bo na željo italijanske vlade sestala 20. julija v Rimu. Posvetovanja bodo trajala vsega skupaj pet dni. Jugoslovanska delegacija bo vodil pomočnik trgovinskega ministra dr. Obradović. Posveti bodo posvečeni v prvi vrsti predlogom Italije, ki bi rada nakupila v naši državi večje količine gradbenega lesa. Poleg tega bo govorila tudi o izvozu naše živine v Italijo.

S svojim zetom je pobegnila od doma 35 letna tašča Kaja Havlek iz Sremskega Ležimira pri Sremski Mitrovici. Kaja je pred dvema leti oddala svojo hčerko Urošo Koricu. Toda kmalu se je med taščo in zetom razvilo grešno poznanstvo. Slednjič sta oba sklenila pobegniti. Uroš je zapustil svojo ženo, tašča pa svojega moža. Pobegnili sta v Sremsko Mitrovico, toda tam ju je dobil Kajn brat in ju nagnal nazaj na dom. Ko se je Kaja vrnila, se je vsa vasa začela izogibati, češ da je družabno obhajanje s tako nemoralno in nezvesto ženo nezdružljivo z kmetijskimi pojmi o morali.

Tri dni je ležal mrtev v svoji sobi neki bolnik, ne da bi ga kdo zapazil. To se je namreč zgodilo v neki zagrebški bolnišnici. Časopise, ki je prineslo to vest, se sprašuje, kakšna more biti postrežba v taki bolnišnici, kjer se nihče po cele tri dni ne zmeni za bolnike. Če bi le kdo prinesel nesrečnemu bolniku vode ali zdravila, bi se kaj takega ne zgodilo. Svojevrsne razmere morajo vladati v tisti zagrebški bolnišnici.

Za tuje ljudi je hranila denar, ki si ga je pritrgovala od ust, upokojenka Mileva Stojanović iz Niša. Starka je živelja že deset let popolnoma sama, ločena od ostalega sveta. Niso je brigali niti sosede, še manj pa dogodki po svetu. Pred nekaj dnevi je starka nenadoma umrla. Ko je policija preiskala njeno stanovanje, je našla v blazinah 120.000 din in še mnogo tujega denarja, ki pa je bil danes brez veljave. Starka je stradala in štedila, dobrote pa bodo uživali dediči iz vrst daljnih sorodnikov.

Smolo in srečo je imel delavec Mijo Drmač iz Zemuna, ki je naročil srečko državne razredne loterije, pa je ni do žrebanja plačal. Delavec je namreč naročil v prodajalnici srečk A. Pavloviča v Beogradu več srečk, med katerimi je bila tudi številka 83.716. Ko je dan po žrebanju pogledal v časopise, je videl, da je njegova srečka zadela 505.000 din. Ker je imel le četrtinko, bi mu tako pripadlo 126.250 din. Stopil je v trgovino, toda tam so mu povedali, da z nagrado ne bo nič, ker srečke ni bil plačal. Ves poparjen se je delavec skoraj zjokal pred trgovcem. Slednjič je uvidel trgovca spor razrešil tako, da je Drmaču podaril nekaj tisočakov.

Sedemkrat so imeli občinske volitve v enem letu v občini Gaji v Baranji. Pri prvih volitvah sta bili postavljeni dve listi, ena z nosilec Vincom Zlataričem in druga z nosilec Jerkom Zlataričem. Zmagal je Vinko, nakaš se je Jerko pritožil na upravno sodišče zaradi nepravilnosti, ki so se dogajale. Sodišče je iz formalnih razlogov razveljavilo volitve. Pri ponovnih volitvah pa je zmagal Jerko. Tedaj se je pritožil iz enakih razlogov, kakor prvokrat Jerko, na upravno sodišče tudi Vinko. Tudi tedaj so bile volitve razveljavljene. Zmagal pa je pri novih volitvah Vinko Zlatarič. Po enakem postopku je prišlo še do nadaljnjih štirih volitev, pri katerih je vselej zmagal Vinko. Jerko pa kljub neuspehu ni odnehal. Spet se je pritožil in dosegel, da je začelo okrajno sodišče zasliševati priče. Zaslišani bodo kar vsi volivci, da se točno dožene, če so bile res izvršene tako številne goljufije in zlorabe, kakor jih je bil v pritožbi navedel Jerko.

Nova železniška proga, ki veže Bosno z jugovzhodno Bosno je skoraj dograjena. Proga poteka od Ustipreke skozi Gorazdo v Foča. Posebna komisija prometnega ministrstva in generalne železniške direkcije je pregledala nedavno novo progo in ugotovila, da so dela skoraj pri kraju in da bo proga slovesno odprta 6. septembra, na rojstni dan kralja Petra II. Ta nova železnica je samo drobce velikih javnih del, ki jih je za Bosno izdeljeval pokojni dr. Spaho.

Zaradi srebrne ure, ki jo je imel v telovniku, je udarila strela v trgovca Svetozarja Stevanoviča iz Sabca. Trgovca se je mudil na svojem posvetu v okolici Sabca. Ko se je nenadoma zoblalo, je velel svojemu hlapcu zapreči voz, poln žita. Hlapec se je peljal na vozu, trgovca pa je korakal za vozom. Ko pa je hlapec pripeljal domov, trgovca ni več videl. Nekoliko kasneje so mov, trgovca ni več videl. Med treskanjem je vanj udarila strela, in sicer na levo stran telovnika, prav v žep, kjer je imel srebrno uro. Trgovca je obležal seveda takoj na mestu mrtve.

Nenavadno žalostno je končala družina kmeta Vladimirja Obradovića iz Kozjaka pri Loznici v Srbiji. Oče se zaradi svojega zapravljanja in ženskarjenja ni razumel s svojima sinovima Vlastimirjem in Velimirjem. Spor pa je privedel do vrhunca, ko je začel oče zalezovati ženo sina Vlastimirja. Sin je zato svojo ženo pogljal iz hiše. Ponoči pa je srditi oče vdrl v sinovo sobo in ga poskušal ustreliti. Preden pa je svojo namero izvršil, se je Vlastimir zbudil in iz samokresa ubil očeta. Sedila je sodna razprava, pri kateri pa je bil sin oproščen vsake kazni, ker se je sodišče prepričalo, da je oče ubil v silobranu. Toda čas, ki ga je Vlastimir prebil v preiskovalnem zaporu, je na njem pustil težke sledove duševnega razkroja. Zmerom je govoril v zmedenosti, da ga je sodišče obsodilo na smrt in da bo obesen. Komaj je prišel domov, je šel prižgati na očetov grob svečo, nato pa skočil v vodnjak. Ko so ga sosede rešili, pa je porabil prvo priliko in se obesil. Da bi bila žalostna družina še večja, je znorel še drugi sin Velimir. Že smrt očeta ga je hudo pretresla, ko pa je videl brata vsečega na vrvi, je zblaznel.

Cestnoprometnega parlamenta III. seja

Ljubljana, 14. julija.

Ad hoc eklicani cestnoprometni parlament — uradno: anketa o ureditvi cestnega prometa v Ljubljani — se je večeraj ob 8.30 sestala, da je nadaljeval debato o raznih, prav perečih in za ureditev cestnega prometa nujno važnih vprašanjih. Bila je to že III. seja. Sestanek je bil na tehničnem oddelku mestnega poglavarstva. Predsednik mag. svet. inž. Mačkovec je vodil razpravo mirno, stvarno in v okviru na dnevnem redu določenih vprašanj. Navzoči so bili zastopniki mestne občine, policijske uprave, zastopniki tujkega prometa, avtomobilistov, trgovcev, hišnih posestnikov in drugi. K anketi ni bilo vabljeno nobeno kolesarsko društvo.

Včerajšnja, mestoma prav zanimiva in živahna debata je bila osredotočena na 4 glavna in bistvena vprašanja. Prav po nepotrebnem se je zastopnik avtomobilistov med debato obregnil ob članek, ki je bil dan poprej objavljen v »Slovenskem domu« pod naslovom »Anketa o ureditvi cestnega prometa« in ki je bil pisan mirno in strogo objektivno brez vsakih demagoških primesi.

Cestnoprometni parlament je najprej obravnaval prav tehtno vprašanje tramvajkega postajališča na Marijinem trgu. Gre za postajališče na srednjem mostu tromeštopja, ki ga hočejo prenesti v Stritarjevo ulico v Prešernovo ulico. Mnenja so bila deljena. Anketa ni sprejela o tem vprašanju definitivnega sklepa.

Prometni otok na Marijinem trgu, Predsednik ankete je na podlagi načrtov stvarno pojasnil položaj na Marijinem trgu in naglasil, da bi bilo še potrebno otok nekoliko razširiti, ko so zahtevali drugi, da bi se njega radij zmanjšal. Namen razširjenega radija je ta, da bi se brzina vozil na trgu zmanjšala in da bi se vozniki držali načela »desno!« Nekdo je pripomnil: »Tako naj ostane, kakor je!«

Promet na šempeterski cesti. Živahna je bila

razprava o vprašanju enosmernega prometa na Sv. Petra cesti. Anketa je bilo predlagano, da bi osvojila načrt, da se uvede od Marijinega trga po omenjeni cesti tja do šempeterske cerkve enosmerni promet; a promet, vodeč v notranjost mesta, naj bi imel smer po Ilirski in Komenskega ulici itd. Pojavili so se razni pomisleki. Nekdo je vzkliznil: »Naše ceste so še vedno napravljene za pešce in stare fijakerje!« Glavni pomislek je bil izražen proti enosmernemu prometu s stališča ljubljanskih trgovcev in obrtnikov. Zastopnik hišnih posestnikov se je izjavil v načelu proti uvedbi enosmernega prometa. Povdarjeno pa je bilo, da trgovci in obrtniki ne bi imeli nobene škode, ker glavni kupec so pač le pešci, ki jim je cesta svobodna. Zastopnik avtomobilistov je zavzel stališče, da enosmerni promet ne bi škodoval trgovini. Mest. svet. univ. prof. inž. Hrovat Alojzij je predlagal kompromis, da naj bo uveden enosmerni promet po šempeterski cesti od Resljeve ceste naprej proti cerkvi.

Vprašanje prvenstvenih in glavnih cest. Naposled je anketa razpravljala o proglasitvi glavnih cest v smislu čl. 25 občnega cestnega reda. Namen določitve glavnih cest je, da se omeje nesreče na križiščih glavnih in stranskih prometnih žil. Potrebni pa so za mednarodni promet tudi posebni znaki na glavnih cestah. Zastopnik avtomobilistov je predlagal, da naj bodo proglašene za glavne ceste I. reda: Bleiweisova cesta in vse ceste, po katerih teče tramvaj, to je Masarykova, Tyrševa, Gosposvetska, dalje Resljeva, Miklošičeva, Askerčeva in Strelška. Bila je prav zanimiva razprava, v katero so posegali g. Roman Golob, dr. Regally, pol. komisar — šef prometa g. Ramovš, Ivan Šabec, univ. prof. inž. Hrovat, dr. Žizek in drugi. Na glavnih prometnih cestah I. reda nameravajo napraviti posebne, moderne signalne naprave s svetlobnimi priznami. To na 4 cestah. Stroški bi znašali okoli 25.000 din. Prihodnji sestanek ankete bo naslednji četrtek ob 8.30 dopoldne.

Otroci so imeli skladišče orožja

Pri enem samem fantiču na Rakeku so orožniki našli 6 karabink, celo vrsto samokresov in kup streliva

Rakek, 14. julija.

Naš kraj je zaradi meje in zaradi pisanega obmejnega prometa vseh vrst senzacija. To da take, kakršne je deležen te dni, še ni doživel. Naši vrli orožniki, katerih služba je ob meji izredno težavna, so večeraj odkrili celo skladišče orožja. Stvar sama na sebi ne bi bila tako zelo presenetljiva, saj je bilo v našem kraju takoj po vojni orožja vseh vrst na vagonih in ga je marsikaj ostalo spravljeno do danes. Ravno tako je najbrž marsikot pri nas še dobilo orožje zapuščeno Orjune, ki je na Rakeku, terišču slovitega kupeca, imela močno središče.

Toda zanimivost je v tem, da so orožniki našli orožje in ga bodo najbrž našli še precej — pri otrocih, katerih večina hodi še v ljudsko ali vsaj meščansko šolo.

Ze dalje časa je bilo opažati, da se v večernih urah sklicujejo in zbirajo fantiči dvanajstih, trinajstih, štirinajstih let, da hodijo za vas na vrtove, da se gredo tam skrivnosti, pri katerih tudi poka. Nihče ni na to stvar polagal posebne pozornosti, saj je mladina današnjih časov tako dobro vzgojena in tako omikana, da pozna in zna

kupiti vse vrste strelnih nadomestkov in pokalnih priprav. Zato so vsi ljudje mislili, da fantiči streljajo s strašnimi pištolami. Predsedničjim pa so ti romantični sestanki fantičkov bili še posebno živahni in pokalo je za vasjo tudi precej, tako da so večeraj orožniki prišli na dom najmlajšega od romantičkov, starega komaj dvanajst ali trinajst let. Prijeli so fantiča malo trše, kaj in kako je za večernimi pohodi po rakovskih vrtovih. Dečko je pa kar povedal, da se pri teh pohodih gredo otroci pravo streljanje z nič manj pravim orožjem.

Pri kratki preiskavi na fantičkovem domu so orožniki odkrili čudo: šest dobro ohranjenih karabink, menda celo novejšega porekla, kakih 10 revolverjev-browningov in seveda veliko potrebnih patron ter pribora.

Po Rakeku govore, da imajo tudi drugi otroci po skednjih in drugod podobne in ravno tako obilne zaklade. Koliko so ti zakladi, bo pokazala preiskava. Še važnejše pa bo ugotoviti, odkod so otroci dobivali orožje, in to v taki množini, in pa kako je mogla biti dve ali tri leta stvar neznanca v vasi, kjer ljudje sicer vedo za sleherni pihalnik kakega divjega lovca.

Objave VIII. Mariborskega tedna

Mariborska tekstilna industrija je izgubila letos s preselitvijo iz Maribora in naše države eno izmed svojih podjetij, zato se pa ustanovi že v kratkem nova tovarna za svilo, ki bo v celoti nadomestila izgubljeno. Obsežnost te industrije in vse njene izdelke, ki lahko tekmujejo z vsemi izdelki tujine, bo pokazala najbolj velika tekstilna razstava v okviru letošnjega VIII. Mariborskega tedna od 5. do 13. avgusta v unionskih prostorih. Razstava bo tako po obsegu kakor po kvaliteti presegala vse dosedanje. Od 1. do 17. avgusta polovična vozina po vseh državnih železnicah.

Komični gledališki nastopi bodo posebna atrakcija letošnjega VIII. Mariborskega tedna od 5. do 13. avgusta. Priredila jih bo posebna skupina na razstavišču. Obenem bo tudi velika razstava karikaturn.

Narodne vezenine. Malokatera država se more ponašati s tako množico najokusnejših narodnih vezenin, kakor naša Jugoslavija. Od Slovenije do Južne Srbije izdelujejo naša dekleta in žene vezenine vseh vrst z uporabo vseh narodnih ornamentov, ki jih upravičeno občuduje ves kulturni svet. Kdor se hoče še posebej seznaniti z bogastvom jugoslovanskih narodnih vezenin, naj obišče letošnjo zadovno razstavo na VIII. Mariborskem tednu od 5. do 13. avgusta.

Najboljša vina v Jugoslaviji prideluje severno-vzhodna Slovenija. Znana in čislana so bila že davno pred svetovno vojno po vsej srednji Evropi in tudi drugod. Da so še vedno najodličnejša, bo pokazala tudi letošnja vinska pokušina na VIII. Mariborskem tednu od 5. do 13. avgusta. Važna bo zlasti za vinske trgovce, gostilničarje in restavrate, ker jim bo nudila najlepšo priliko za direktni stik s producenti teh naših znamenitih vin.

Mariborski plavalci v Rogški Slatini

Na povabilo uprave banovinskega zdravilišča v Rogški Slatini, ki je poleg cele vrste najmodernejših naprav izgradila tudi krasno, novo športno kopališče, ki mora zadovoljiti najrazvijačnejše gošete iz vselemet, bo v nedeljo dne 16. julija ob 16 izvršil Mariborski plavalni klub propaganden nastop v Rogški Slatini. Spored bo obsegal sledeče točke: plavanje 66,66 m crawl — juniorji; 100 m crawl — seniorji; 100 m prsno, 100 m hrbtno; štafeta 3x33,33 m crawl; štafeta 3x33,33 m mešano (preno — hrbtno — crawl). Propagandni skoki. Waterpolo tekma 2 izbranih moštev. MPK razpolaga s celo vrsto plavalcev, ki so v svojih letošnjih nastopih v Murski Soboti in Mariboru dosegli že lepe uspehe. Tem plavcem se bodo predvidoma pridružili nekateri plavalci iz Ljubljane in Zagreba, ki se sedaj mudijo na počitnicah v Mariboru. Prireditel bo nedvomno privabila in zadovoljila številne gledalce — zdraviliške goste iz Rogške Slatine in dokazala, da se lepi in zdravi plavalni šport v Mariboru z veliko vnejo goji.

MPK se je z dnevnimi treningi, ki ima na Mariborskem otoku pod vodstvom svojega amaterskega trenerja marljivo pripravil za svoj nastop. Iz velikega kadra plavalcev se bo v kinu posrečilo setaviti moštvo, ki bo v predstojajočih borbah za pokrajinsko in državno plavalno prvenstvo z lepimi uspehi zastopalo barve mesta Maribor.

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer sko stanje	Temperatura v °C		Relativna vlaga v %	Oblačnost v 1-10	Veter (smer, jakost)	Padavine	
		naj. večja	naj. manjša				m/m	vrsta
Ljubljana	762,4	26,3	14,0	86	2	0	—	—
Maribor	760,8	24,4	11,1	61	0	0	—	—
Zagreb	764,1	27,0	11,0	80	0	0	—	—
Belgrad	763,2	28,0	16,0	70	6	0	—	—
Sarajevo	764,5	27,0	10,4	80	5	0	—	—
Viš	762,4	28,0	16,0	70	0	0	—	—
Split	762,3	29,0	18,0	40	0	NE ₂	—	—
Kumbov	760,7	27,1	19,1	70	5	E ₂	—	—
Rab	762,1	26,0	19,1	50	0	0	—	—
Dubrovnik	760,8	29,0	18,0	60	2	NE ₂	—	—

Vremenska napoved: Spremenljiva oblačnost in zelo toplo vreme. Nagnenje k nevihtam.

Koledar

Danes, petek, 14. julija: Bonaventura.

Sobota, 15. julija: Henrik.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarni: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; mr. Ramor, Miklošičeva cesta 20 in mr. Murmayer, Sv. Petra cesta 78.

Tujkoprometna zveza priredi v nedeljo, dne 16. t. m., izlet k motodirkam na Jezersko. Sporedi se dobe in prijave sprejemata obe biljetarni Putnika v Ljubljani, Tyrševa cesta 11 in Masarykova cesta 14.

V soboto 15. t. m.

KONCERT

vojaške godbe

na vrtu restavracije Grand hotela Union

I. banovinska razstava malih živali v Ljubljani. Ob priliki jesenskega veleseja, ki bo v Ljubljani od 2. do 11. septembra t. l., bo v okviru kmetijske razstave tudi I. banovinska razstava malih živali, t. j. perutnine, domačih kunccev, ovac, koz, golobov itd. Razstavišče bodo najlepše plemenite živali priznani rejci iz vse Slovenije, organizirani v raznih društvi in rejskih središčih, pa tudi oni, ki v teh društvi niso članje. Prihodnje dni bo kr. banska uprava razposlala vabila posameznim društvom in rejskim organizacijam, da prijavijo živali, ki jih nameravajo razstaviti. Neorganizirani rejci pa naj se pisмено prijavijo kmetijskemu oddelku kr. banske uprave, ki jim bo poslal potrebne prijavnice v izpolnitvi. Vse živali bodo ocenjene, najlepše tudi nagrajene.

Izlet UJNZB v Zupanovo jamo. V nedeljo dne 16. t. m. priredi Oblastni odbor UJNZB Ljubljana za člane organizacije in njihove rodbinske člane celodnevni izlet v Grosuplje z ogledom Zupanove jame. Odhod ob 8.05 z ljubljanskega glavnega kolodvora. Zbirališče na pokrajinski peron. Vse podrobno je razvidno iz okoliščic. Prijave do sobote 15. t. m. do 12. — Prireditveni odsek

Mladinski praznik v Trzinu

Trziška katoliška mladina bo imela v nedeljo 16. julija svoj praznik. V prvi vrsti njeni najmlajši — mladci. Lepo število jih je in vsi se bodo v nedeljo strnili okrog svojega prapora, ki bo tedaj slovesno blagoslovljen. Spored bo sledeči: Ob pol 2 bo pred župniščem slovesen sprejem gospe Hedvike Prastove in g. dr. Kozma Ahaičiča, ki sta blagovolila prevzeti čast botre in botra novemu mladinskemu praporu. Ob 2 popoldne bo v cerkvi slovesen govor kot uvod k proslavi Karmelske Matere božje. Po govoru bo domači g. duh. svetnik Anton Vovk blagoslovil novi prapor in bo k slovesnosti imel še kratek nagovor na mladino, nato pa se bo razvila procesija s kipom Karmelske Matere božje, ki se je bo udeležila tudi naša mladina z novim praporom ter tako pokazala vdanost Cerkvi.

Po cerkveni slovesnosti bo telovadni nastop na prostoru dr. Kozma Ahaičiča »Za Virjem«. Sodelovalo bo vse članstvo fantovskega oddelka in dekliškega krožka s prostimi vajami, orodno telovadbo in narodnimi plesi.

Prav iskreno vabimo vse, da v nedeljo 16. julija obiščete naš trziški kot in tako pokažete, da cenite delo naše mladine na tako važni postojanki kot je Trzin in jim daste pobude še za nadaljnje delo.

Strokovni protialkoholni tečaj za učitelje in učiteljice

Za strokovni protialkoholni tečaj za učitelje in učiteljice, ki ga prireja Liga proti alkoholizmu, se je prijavilo preko 100 učiteljev in učiteljic iz vinorodnih in industrijskih krajev. Zaradi tehničnih zaprek je bilo mogoče sprejeti samo 64 prijavljenec. Ti so prejeli posebna obvestila. Program tečaja je naslednji:

17. julija (ponedeljek) ob 9.: 1. Otvoritev tečaja. 2. Pomen in naloge učiteljskega pri treznostnem delu. Predava g. dr. S. Gogala. 3. Razširjenost alkoholizma med slovensko mladino. Predava g. Vojko Jagodič. — Popoldne: prosto.

18. julija (torek) ob 8.: 1. Alkoholizem in življenjska bilanca Slovenije. Predava g. dr. Pirc. 2. Vpliv alkohola na dedno snov in manjzadarnost otrok. Predava g. dr. B. Škerlj. 3. Alkoholizem in duševne bolezni. Predava g. dr. I. Marinič. 4. Alkoholizem in moralna pokvarjenost ter zločinstvo mladine. Predava gosp. Vojko Jagodič. — Popoldne: Ekскурzija v bolnišnico za duševne bolezni na Studencu.

19. julija (sreda) ob 8.: 1. Slovensko alkoholno gospodarstvo. Predava gosp. Vladimir Kuret. 2. Slovensko sadjarstvo in žganjekuha. Predava g. Andrej Škulj. 3. Potrošnja alkohola v delavskih družinah. Predava g. F. Uratnik. 4. Vinifikacijsko vprašanje. Predava g. Jože Rozman. Popoldne: Avtobusni izlet v Lukovico.

20. julija (četrtek) ob 8.: 1. Razširjenost alkoholizma in šolski uspehi. Predava g. V. Jagodič. 2. Učni načrti, protialkoholni poduk in vzgoja. Predava g. R. Koblica. 3. Samoučila in učila za protialkoholni poduk. Predava g. M. Zor. 4. Praktični nasveti za protialkoholno delo v šoli in družini. Predava g. Janko Grad. Popoldne: Ogled soc. pol. ustanov mestne občine ljubljanske. Zvečer: Konzultativni sestanek.

21. julija (petek) ob 8.: 1. Solske kuhinje, njih namen in pomen. Predava g. dr. I. Pirc. 2. Praktično tolmačenje uredb, ki ščitijo mladino pred alkoholizmom. Predava g. Aleksander Makleov. 3. Praktične smernice za raziskavanje alkoholizma med mladino. Predava g. Vojko Jagodič. 4. Liga proti alkoholizmu in sodelovanje učiteljskega v njej. Popoldne: Avtobusni izlet na Rakitno.

22. julija (sobota) ob 8.: 1. Razdelitev potrdil o obisku tečaja. 2. Zaključek tečaja.

